

РЕШЕНИЕ

№ 39306

гр. София, 12.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 23.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **1486** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 3287/12.02.2025г. по описа на АССГ, депозирана чрез административния орган, на „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, представлявано от Б. Г. К., в качеството на управител, чрез процесуален представител АД „Бърчев и Танев“, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023004027-091-001/26.06.2024 г., издаден от Т. Б. Г. - орган възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, в частта потвърдена и изменена с Решение № 1667/23.12.2024г., изд. от Директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /Директор ОДОП/, при ЦУ на НАП, с което РА №Р-22221023004027-091-001/26.06.2024 г. е Изменен, както следва: - установения по ЗКПО резултат за 2020 г. загуба в размер на 75 397,00 лв. е определена на загуба 123 868,13 лв.;

- установения по ЗКПО резултат за 2021г. корпоративен данък за внасяне в размер на 19 584,26 лв. е определен на данък за внасяне 19 248,47 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗКПО резултат за периода 2022 г. корпоративен данък за внасяне в размер на 20 489,56 лв. е определен на данък за внасяне 18 112,35 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 07.2021г. данък за внасяне в размер на 62 265,08 лв. е определен на данък за внасяне 51 122,55 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 09.2021 г. данък за внасяне в размер на 498 182,42 лв. е определен на данък за внасяне 497 708,64 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 11.2021 г. данък за внасяне в размер на 255,72 лв. е определен на данък за възстановяване 224,28 лв.;

установения по ЗДДС резултат за периода м. 12.2021 г. данък за внасяне в размер на 1 520,00 лв. е определен на данък за внасяне 1 040,00 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 06.2022 г. данък за внасяне в размер на 8 170,50 лв. е определен на данък за внасяне 7 690,50 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 07.2022 г. данък за внасяне в размер на 8 998,58 лв. е определен на данък за внасяне 8 518,58 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 08.2022г. данък за внасяне в размер на 9 358,59 лв. е определен на данък за внасяне 8 878,59 лв., ведно със съответните лихви, както и в оспорената част, в която РА е потвърден, по отношение на установения резултат по ЗДДС, за данъчни периоди: м. 10.2022 г., м. 11.2022 г., м. 12.2022 г., м. 02, м. 03, м. 04, м. 05.2023 г., ведно със съответните лихви.

В жалбата и в уточнителна молба към нея от 28.02.2025г., жалбоподателят посочва, че се оспорва законосъобразността на РА, поради необоснованост и недоказаност на изводите на ревизиращите органи, обосноваващи противоречие с материалния закон, като се иска от съда, да отмени Ревизионен акт /РА/ №Р-2221023004027-091-001/26.06.2024г., издаден от Т. Б. Г. - орган възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, в частта /потвърдена и оспорена с решението на директора „ОДОП“.

В съдебно заседание жалбата се поддържа изцяло, чрез процесуалния представител адв. Б.. Иска се от съда да отмени РА, в оспорените части, като незаконосъобразен. Претендират се съдебно-деловодни разноски. Представени са подробни писмени бележки. Ответникът-Директор на Дирекция "ОДОП" [населено място] при ЦУ на НАП, представляван в съдебно заседание от юрк. Т., оспорва жалбата, счита я за неоснователна и иска същата да бъде оставена без уважение, поддържа изцяло мотивите на решението на Директора дирекция „ОДОП“. Претендира съдебно-деловодни разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява, не взема становище. Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-2221023 004027-020- 001/10.07.2023г., връчена по електронен път на 18.07.2023г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-2221023004027-020-002/13.10.2023г., с които е възложено извършването на ревизия на „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, за определяне на задълженията на дружеството за КД за данъчни периоди от 2018г. до 2022г. и за ДДС за данъчни периоди от м. 01.2018г. до м. 05.2023г. Заповедите са издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С., оправомощен съгласно Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С.. Срокът за завършване на ревизията е до 18.12.2024 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 2221023004027-092-001/25.03.2024г., редовно връчен на ревизираното лице.

В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу констатациите на РД, което е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с издаването на Ревизионен акт /РА/№Р-2221023004027-091-001/26.06.2024г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор при ТД на НАП С. - орган възложил ревизията и Е. К. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.-ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 04.07.2024 г.

Ревизионен акт /РА/ №Р-2221023004027-091-001/26.06.2024г., издаден от Т. Б. Г. - орган възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, е оспорен по административен ред, производството по което приключва с издаването на Решение № 1667/23.12.2024г., изд. от

Директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /Директор ОДОП/, при ЦУ на НАП, с което РА №Р-22221023004027-091-001/26.06.2024 г. е Изменен, както следва: - установения по ЗКПО резултат за 2020 г. загуба в размер на 75 397,00 лв. е определена на загуба 123 868,13 лв.; - установения по ЗКПО резултат за 2021г. корпоративен данък за внасяне в размер на 19 584,26 лв. е определен на данък за внасяне 19 248,47 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗКПО резултат за периода 2022 г. корпоративен данък за внасяне в размер на 20 489,56 лв. е определен на данък за внасяне 18 112,35 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 07.2021г. данък за внасяне в размер на 62 265,08 лв. е определен на данък за внасяне 51 122,55 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 09.2021 г. данък за внасяне в размер на 498 182,42 лв. е определен на данък за внасяне 497 708,64 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 11.2021 г. данък за внасяне в размер на 255,72 лв. е определен на данък за възстановяване 224,28 лв.;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 12.2021 г. данък за внасяне в размер на 1 520,00 лв. е определен на данък за внасяне 1 040,00 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 06.2022 г. данък за внасяне в размер на 8 170,50 лв. е определен на данък за внасяне 7 690,50 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 07.2022 г. данък за внасяне в размер на 8 998,58 лв. е определен на данък за внасяне 8 518,58 лв., ведно със съответните лихви;- установения по ЗДДС резултат за периода м. 08.2022г. данък за внасяне в размер на 9 358,59 лв. определям на данък за внасяне 8 878,59 лв., ведно със съответните лихви, както и в оспорената част, в която РА е потвърден, по отношение на установения резултат по ЗДДС, за данъчни периоди: м. 10.2022 г., м. 11.2022 г., м. 12.2022 г., м. 02, м. 03, м. 04, м. 05.2023 г., ведно със съответните лихви. В неоспорените части в хода на административното и съдебното производство, както и в отменената с Решението на Директора дирекция „ОДОП“ част, процесният РА, е влязъл в сила и не е предмет на съдебен контрол.

Предмет на съдебен контрол в настоящото съдебно производство, с оглед на гореизложеното и въз основа на изричното уточнение от жалбоподателя, е РА, в оспорената част, с която са установени за жалбоподателя задължения, както следва:

По ЗКПО: Увеличението на счетоводния финансов резултат /С./ да 2020г., , на осн. чл. 78 от ЗКПО, със сумата от неотчетен приход в размер на 1812.62 лв., отчетен по сметка 752 „Приходи за финансиране на текущата дейност“; Увеличението на С. за 2021г. със: сумата от 3173.13 лв., непризнати счетоводни разходи на основание чл. 26, т.1 от ЗКПО, по фактури изд. от „Евро Геймс Технолоджи“ ООД и „Империя Геймс“ ООД, за периода 30.09.2021-01.12.2021г; сумата от 35 579.78 лв., непризнати амортизации за периода 01.09.2021-31.12.2021г., на осн. чл. 59 от ЗКПО; увеличение със сумата от 1875396.39 лв. и намаление със сумата от 1847207.22 лв., на осн. чл. 78 от ЗКПО, Увеличението на С. за 2022г. със: сумата от 17 106.91 лв., непризнати счетоводни разходи на основание чл. 26, т.1 от ЗКПО, по фактури изд. от „Евро Геймс Технолоджи“ ООД, за периода от 01.01.2022-31.12.2022г; сумата от 21 600 лв., неотчетени приходи от наем, за периода 01.2022-10.2022г., на осн. чл. 78 от ЗКПО; По ЗДДС: Доначислен данък ДДС, на осн. чл. 6, ал.2.т.3, вр. чл. 25, ал.2, т. 3 от ЗДДС, по сключени пет договори за лизинг с „Империал туризъм“ АД, както следва: за данъчен период м. 09.2021г.-201 222.67 лв., за данъчен период м. 09.2021-17 135.17лв, за данъчен период- м. 07.2021г.-37 253.95 лв, за данъчен период-м. 11.2022г.-49 006.74 лв., за данъчен период м. 03.2023г.-27 402.95 лв., ведно с лихвите за забава върху доначисления ДДС, в общ размер на 11 821.35 лв; Отказано право на данъчен кредит по ЗДДС, в размер на 8 731.25 лв. по фактури изд. от „Евро Геймс Технолоджи“ ООД, „Пулсар“ ЕООД и „Квазер“ ЕООД, изд. през 2021-2023г.,

По делото са приети на хартиен и магнитен носител адм. преписка, доказателства, удостоверяващи електронното връчване на документи и наличието на валиден КЕП, доказателства удостоверяващи компетентността на органите, издали оспорените актове и актовете по адм.преписка, както и доказателства на хартиен и магнитен носител, по които е работило ВЛ по допуснатата ССчЕ.

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 5 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, като е налице мълчаливото му потвърждаване по чл. 156, ал. 4 от ДОПК, поради което и жалбата е процесуално допустима.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, с оглед представените по делото доказателства, намира, че обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна.

Въз основа на допустимите и относими факти към предмета на делото, както и събраните в хода на ревизионното и съдебното производство доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Установено е в хода на ревизията и не е спорно в съдебното производство, че основната икономическа дейност на ревизираното лице, за процесния период е отдаването под наем на игрални автомати /ИА/. Единствен клиент на дружеството за периода е „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ АД:[ЕИК]. В контролно производство на „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ АД е установено, че за организиране на хазартни игри в казино наемателят има първоначален лиценз, издаден от Държавна комисия по хазарта/ДКХ/ от 19.07.2016 г. с адрес на казиното, находящо се в [населено място], [улица], където са намират и наетите игрални автомати. Същото е функционирало от 03.08.2016 г. до 13.03.2020 г., когато е затворено поради COVID пандемия. Отворено е на 15.07.2021 г. с нов петгодишен лиценз от 10.06.2021 г. и работи към момента. С Решение №000030-2720/17.03.2017г. е придобил лиценз за дейност по реда на Закона за хазарта /ЗХ/ - внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване. С Решение №000030-5466/10.06.2022г. на изпълнителния директор на НАП, на „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД е издаден първоначален лиценз за внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване за срок от 5 /пет/ години в обект, в който ще се осъществява дейността: [населено място], [улица]. Лицензите са заведени по сметка 219 - Други дълготрайни нематериални активи в данъчния, съответно счетоводния амортизационни планове /Д., С./ с полезен срок пет години и амортизационна норма двадесет на сто. Дружеството не притежава ЕКАФП. Разполага с 12 лица, наети по трудови правоотношения на длъжности монтьор микроелектроника, водопроводчик поддръжка, електротехник поддръжка и отговорник ЗЛД.

Установено е, че дружеството води отчетност в съответствие с изискванията на Закона за

счетоводството /ЗСч./. Счетоводното обслужване се извършва от „ХЕКСАЛА“ ООД, ЕИК В..

В хода на ревизията, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на задълженото лице са връчени Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, подробно описани в обстоятелствената част на РД, по които са представени доказателства. Приобщени са доказателства, представени при проверка в бинго зали, игрални зали с хазартни игрални автомати и игрални казина; доказателства представени при проверка по прихващане и/или възстановяване.

От 2021 г., освен отдаване под наем на игрални автомати, жалбоподателят е започнал продажба на игрални автомати.

При ревизията са констатирани само преки разходи - за амортизации на игралните автомати и за получени услуги по поддръжката им, свързани със себестойността на услугата по отдаването им под наем, без отчитане на потенциален брутен годишен доход и влиянието на риска от отпадане на наем, незаетост на активите и несъбрани наемни вноски /аналогично на метода на увеличената стойност/. В Д./С., освен автоматите, са завеждани и други активи - компютърно оборудване, LED дисплеи, монитори, свързани с игралните автомати, лицензите, свързани с дейността по отдаване под наем на автоматите.

Жалбоподателят е получавал ежемесечно услуги от „ЕВРО ГЕЙМС ТЕХНОЛОДЖИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и инцидентно от други доставчици, за поддръжка и сервизно обслужване на игралните съоръжения - диагностика, смяна на бутони, инсталиране на нови версии, подмяна на дънни платки, резервни части, труд и др. Получените фактури са отчитани по сметка 600 - Разходи за материали и сметка 601 - Разходи за външни услуги и са повлияли пряко върху счетоводния финансов резултат. Данните за получените услуги са изложени в табличен вид на стр. 9 - 20 в РД.

Съгласно споразумение от 01.04.2020г. и Заповед №РД-01-124/13.03.2020 г. на министъра на здравеопазването за забрана за посещения на увеселителни заведения, игрални зали и др., и предвид че наемателят е в невъзможност да упражнява дейността си, „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД е прекратило наемните отношения с „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ АД. В резултат прекратеният договор от 28.03.2017 г. за наем е преоформен в лизингов с условие за прехвърляне на собствеността върху активите. С друг договор за наем от 17.07.2019 г. жалбоподателят е отдал под наем на „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ АД за временно и възмездно ползване 12 игрални автомати и 1 джакпот система, които също фигурират в лиценза на наемателя. Месечната наемна цена на всеки е по 200,00 лв. без ДДС. Машините са заведени в Д./С. на ревизираното лице.

Съгласно договор за лизинг на игрални съоръжения с уговорка за придобиване на правото на собственост от 01.09.2021г., ревизираното дружество предоставя на лизингополучателя „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ АД за временно и възмездно ползване игрални съоръжения, които последният ще придобие в условията на лизинг. Това са същите 103 игрални автомата, предмет на прекратения договор за наем и представляват хардуер и софтуер, обозначени с търговска марка на техния производител и са със запазени авторски права в полза на производител. Договорът е сключен за срок от 48 месеца, но за срок, не по-дълъг от срока на лиценза на „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ АД, като дружеството е задължено да придобие правото на собственост върху игралното оборудване. Въпреки, че игралните автомати по договора от 01.09.2021г. са предадени и налични при лизингополучателя и същият е следвало да отчита амортизации, „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД е продължавало да начислява амортизации за цялата календарна 2021г., вместо до 31.08 и за цялата 2022г. Констатирано е, че м. от

10.2021 г. до м. 05.2023г. ежесечно са начислявани амортизации и регулярно са получавани услуги по поддръжката им, без да са издавани фактури за наем, без да са отчитани приходи и да е начисляван ДДС. Фактурите за месечни лизингови вноски са по договори за лизинг с уговорка за прехвърляне на собствеността на игралните автомати. Същите са изписани от счетоводството на ревизираното лице /сметка 303 Стоки/ и не са налични при него.

Установено е в хода на ревизионното производство и не е спорно в хода на съдебното производство, че през 2021г. са сключени три договора за лизинг, където лизингодател е „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, а Лизингополучател е „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ ЕАД, с право на изкупуване на лизингованите активи. Съгласно заключението на ВЛ, по приетата и неоспорена от страните СсчЕ, се установява, че по двата лизингови договора от 01.09.2021г., са предоставени на лизинг/103+4ИА/, индивидуализирани по вид в табличен вид в заключението по т.3 от същото и 14 ИА, по третия договор за лизинг, от 15.07.2021г., индивидуализирани по вид в табличен вид в Заключението по ССчЕ.

През 2022г. е сключен Договор за лизинг на игрални съоръжения с уговорка за придобиване на правото на собственост, между „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ ЕАД на 10.11.2022г./11 ИА/. ВЛ дава заключение, че по отношение на двата договора за лизинг, сключени на 01.09.2021г., амортизации са начислявани на игралните съоръжения предмет на двата сключени договора за лизинг от 01.09.2021г. Разходите за амортизации на активите които са прехвърлени с договори за лизинг са отчитани в счетоводството на „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, месечно, както следва: Дт сметка „602 Разходи за амортизация“; Кт сметка „24071 Амортизация на обзавеждане и трайни гейминг активи“. При сключването на договорите за лизинг, натрупаната амортизация за всяко едно от игралните съоръжения е занулена със следните счетоводни записвания: Дт сметка „24071 Амортизация на обзавеждане и трайни гейминг активи“; Кт сметка „2072 Машини и оборудване КАЗИНО“. Счетоводните записвания и отразявания на зануляванията, са обективирани подробно в табличен вид в Заключението на ВЛ по ССчЕ. ВЛ установява в Заключението по СсчЕ, че по отношение на договора за лизинг от 15.07.2021г. и от 10.11.2022г. не са начислявани амортизации, тъй като същите при покупката им са заведени по сметка „30302 14ИА“. Същото установено от Хронологичен регистър на счетоводна сметка ЛД 30302 14ИА.

От заключението на ВЛ Е.С., по приетата ССчЕ, кредитирана от съда като обективно и компетентно, се установява по другите поставени въпроси, също, че: Съгласно предоставените хронологични регистри на сметка 6001 Разходи за материали за 2021г. и 2022г., сметка 6011 Разходи за услуги за 2021г. и 2022г. и сметка 6131 Разходи за придобиване на ДА за 2021г. и 2022г., извършените разходи за услуги и фактурирани резервни части, са подробно описани в Констативно-съобразителната част на заключението по отношение на спорните доставки от „ЕВРО ГЕЙМС ТЕХНОЛОДЖИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] и инцидентно от други доставчици. ВЛ посочва, че в счетоводните регистри не е отразено извършените разходи за кои ИА се отнасят, поради което е извършена проверка на място и са изисквани сервизните протоколи, за да бъде извършена идентификация. ВЛ е получило сервизни протоколи – 56 броя и Фактури – 6 броя, въз основа на което е направило анализ, обективиран в Приложение № 1 към заключението, въз основа на което се установява, че не всички разходи могат да бъдат идентифицирани, тъй като не във всички Сервизните протоколи има информация за кой

игрален автомат се отнасят. След изискана повторна информация е предоставена Декларация от управляващия Б. Г. К., с която същият декларира, че всички сервизни протоколи и фактури за ремонт, резервни части, труд и диагностика издавани на „Гейм Импорт енд Дистрибушън“ ЕООД от „Евро геймс Технолоджи“ ООД, се отнасят единствено за игралните съоръжения предоставени на лизинг по съществуващите договори. ВЛ посочва, че при условие, че се приеме, че представената Декларация е достатъчно основание за доказване на твърдението, то всички извършени разходи свързани с услуги по ремонт и резервни части за 2021 и 2022г. са свързани с игралните автомати предоставени на лизинг.

На въпроса: Издавани ли са фактури за наем на игрални автомати /ИА/ за данъчни периоди - м. Септември 2021 и м. Октомври 2021 година, същите са отразени в отчетните регистри по ЗДДС и намерили ли са отражение при формиране на счетоводния финансов резултат /С./?, ВЛ отговаря, че: Съгласно предоставени от счетоводството на жалбоподателя, счетоводни регистри, експертизата установи за данъчни периоди - м. Септември 2021 и м. Октомври 2021 година, е издадена една фактура с № [ЕГН]/15.09.2021г. на стойност 31,12 лева. Същата е намерила отражение при формиране на счетоводния финансов резултат по сметка 12221 Печалби и загуби Гейм 2021.

ВЛ дава заключение, че за 2021г.: съгласно изследваното отчитане на приходите по сключените договори за лизинг и изписването на отчетната стойност на активите /ИА/ по т. 5.1.1 и т.5.1.2 по-горе в задачата, и анализ на установеното в РА №Р-22221023004027-091-001/26.06.2024г. на стр. 66 и 67, експертизата установява, че е налице повторно облагане на печалбата от продажбата на активи. По счетоводни регистри на жалбоподателят продажната стойност на активите /ИА/ по трите договора за лизинг сключени през 2021г., е в размер на 1 865 679,27 лева. Отписването на игрални автомати е на стойност 1 847 207,22 лева (подробно описано в т.5.1.-2 от заключението). Формиран е финансов резултат-печалба по кредита на сметка „12221 Печалби и загуби Гейм 2021“ в размер на 18 472,05 лева. Видно от стр.54 на Ревизионния акт, финансовия резултат във връзка с продажбата на игралните автомати по сключените договори за лизинг е увеличен с сумата от 1 865 679,27 лева. На стр. 62 на Ревизионния акт, финансовия резултат във връзка с продажбата на игралните автомати по сключените договори за лизинг е намален със сумата от 1 847 207,22 лева, като не е взето предвид, че печалбата от 18 472,05 лева е намерила отражение във формиране на счетоводната печалба в Годишната данъчна декларация за 2021г. на ред 3.1.

По отношение на счетоводните отразявания на процесните договори за лизинг, ВЛ дава следното заключение: Съгласно сключените Договори за лизинг на игрални съоръжения за 103 ИА, 4 ИА, 14 ИА между „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ ЕАД, и предоставени Споразумения към тях, дневници за продажби и Хронологичен регистър на счетоводна сметка 5395 „Предоставен дългосрочен заем ФЛ ИТ“ за 2021г, 2022г и 2023г., експертизата установява, че са издавани ежемесечно фактури за всяка лизингова вноска по горесцитираните договори за данъчни периоди от 01.2022г. до 05.2023г. (края на процесния период). След като се запозна със сключените Договори за лизинг на игрални съоръжения, сключени между „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ ЕАД, и отразяването им в счетоводните регистри на жалбоподателя, експертизата установява, че не са спазени изцяло разпоредбите на “СС 17-Лизинг“, тъй като сключените договори

следва да се третира като договори за финансов, а не за оперативен лизинг. В тази връзка не са спазени изискванията на ЗКПО, за начисляване на приход от лихви, който се признава разсрочено във времето съгласно погасителния план, и на ЗДДС като не е издал фактура за доставката на активите в която да е начислил ДДС, подробно описано в Констативно-съобразителната част на заключението.

От заключението на ВЛ по задачите по допълнителната ССЧЕ, се установява, че: Съгласно предоставените Дневници за продажби и Справки декларации, се установява, че е начислен ДДС върху лизинговите вноски по Договор за лизинг на игрални съоръжения с уговорка за придобиване правото на собственост, сключен между „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ АД на 01.09.2021г. за 103 ИА, Договор за лизинг на игрални съоръжения с уговорка за придобиване правото на собственост, сключен между „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ ЕАД на 01.09.2021г. за 4 ИА и Договор за лизинг на игрални съоръжения с уговорка за придобиване правото на собственост, сключен между „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ ЕАД на 01.09.2021г. за 14 ИА, в данъчни периоди от 06/2022 до 12/2025г., подробно описано в Констативно-съобразителната част. Съгласно предоставените от счетоводството на „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, банкови извлечения, преводни нареждани за плащане към бюджета и А. № П-22221023225753-004-0011/10.01.2024, експертизата установява, че са погасени задълженията за данък добавена стойност, формирани месечно за данъчните периоди от 06/2022 до 12/2025г., съгласно Справки декларации по ЗДДС, подробно описано в Констативно-съобразителната част от заключението.

Установено е и не е спорно между страните, че наличните в ревизираното лице ИА, след сключването на договорите за лизинг, продължават да са отдадени под наем, съгласно сключен договор за наем от 17.07.2019г. на „Империал туризъм“ АД. Не са установени данни за прекратяване на този договор. Дължимата месечна наемна цена за 12 ИА, е установена по договора в размер на 200 лв. за едно ИА, т.е. 2400 лв. на месец, за всички ИА. Установено е, че тези активи са продадени на „Казино игри и иновации“ ООД, част от тях през м. 10.2022г., другата част през м. 01.2023г. За периода до продажбата на тези активи, отдадени по наем, ревизираното лице-не е издавало фактури за дължимия наем и не е осчетоводявало приходи, като същевременно е начислявало разходи и амортизации за активите. В резултат на това за 2022г. е начислен приход от наеми в размер на 21 600 лв. както и е увеличен С., на осн. чл. 26, т.1 и т.2 от ЗКПО, със сумата от 17 106.91 лв., представляващи разходи, свързани с поддръжката и експлоатацията на отдадените под наем ИА, които ревизиращите са приели за не документално обосновани по см. чл. 10 от ЗКПО/стр.69-70 от РА/, и е увеличен финансовия резултат със сумата от 21 600 лв., на осн. чл.78 от ЗКПО, с неотчетените приходи от наем по договора от 17.07.2019г. , за периода до продажбата на активите.

Установено е в хода на ревизионното производство и не е спорно при съдебното оспорване, че ревизираното дружество е сключило още два договора за лизинг, идентични по съдържание на клаузите, по отношение на други ИА.

Съгласно договор за лизинг с уговорка за придобиване на правото на собственост от 10.11.2022г., ревизираното дружество предоставя на лизингополучателя „Империал Туризъм“ АД , 10 бр. ИА и 1 бр. система за джакпот. Срокът на договора е до изтичане лиценза на лизингополучателя, със задължение същия да придобие правото на

собственост върху вещите, предмет на договора. Задължение на лизингополучателя е и осигуряването на техническа поддръжка и сервизно обслужване на лизинговите вещи.

Съгласно следващ договор за лизинг с уговорка за придобиване на правото на собственост от 02.01.2023г., ревизираното дружество предоставя на лизингополучателя „Империял Туризм“ АД, 50 бр. ИА. Срокът на договора е 40 м., но не повече от срока до изтичане лиценза на лизингополучателя, със задължение същия да придобие правото на собственост върху вещите, предмет на договора.

Не е спорно по делото, че вещите предмет, както на договорите за наем, така и на договорите за лизинг, са предадени и реално се намират в обекта на „И. Туризм“, обект-казино, [населено място], [улица]. Доколкото част от вещите предмет на първоначалните договори за наем, които са прекратени и са сключени договори за лизинг, не са били премествани, същите са предадени по лизинговите договори, към датата на сключването им, без да е налице физическо препредаване.

В хода на съдебното производство, са представени и приети доказателства, във връзка с изготвянето на допуснатата СсЧЕ, на магнитен и хартиен носител. Други доказателства не са представени.

Съдът, въз основа на оспорванията между старните, намира, че не е налице спор по фактите, установени в хода на ревизионното и съдебното производство. Спорът е правен и се свежда до материалната законосъобразност на РА, в оспорената му част, във връзка с допълнителните установявания на задължения по ЗКПО /непризнаването на разходи и начисляването на приходи/ и ЗДДС /доначислен размер на ДДС и отказан данъчен кредит/, за процесните периоди.

Въз основа на установеното и приложимия закон, съдът намира следното от правна страна:

1/.Относно направени корекции по ЗКПО за 2020г. свързани с увеличение С. със сумата 1812,62 лв. – отчетен приход от финансиране.

Установено е в хода на ревизията, че за 2020г., от ревизираното лице е подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, с която са декларирани счетоводен финансов резултат загуба в размер на 257 770,62 лв. и данъчен финансов резултат загуба в размер на 125 680,75 лв.

Ревизиращите органи са извършили корекции с РА, като след измененията с Решение № 1667/23.12.2024г., изд. от Директор ДОДОП, е изменен резултата за 2020г. от загуба в размер на 75 397.00 лв., на загуба в размер на 123 868.13 лв., като не взета предвид сумата от 1812,62 лв., , *отчетена от жалбоподателя по сметка 752*, като със същата на осн. чл. 78 от ЗКПО е увеличен С..

Ревизиращите органи, са констатирали единствено, че сумата е отразена в ОВ, но не е отразена в ОПР, без да анализират и изследват характера на прихода. Този извод на приходните органи е необоснован и недоказан и се оборва от доказателствата по делото, поради което и в тази част, като незаконосъобразен, РА следва да отменен по следните съображения:

От приетото и не оспорено основно Заключение по приетата СсЧЕ по делото, се установява че: Съгласно предоставените документи от счетоводството на „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, сумата от 1812,62 лева представлява държавна помощ по ПМС 151/2020г. За същата е подадено от „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД заявление с изх. №11/0911.2020г. във връзка с одобрената му кандидатура за запазване на заетостта на двама работници/служители за периода 01.10.2020г до

31.12.2020г. Съгласно предоставени дневни банкови извлечения сумата е получена, като следва – 906,31 лева на 07.01.2021г. за ведомост №13 и 906,31 лева на 21.01.2021г. за ведомост №17.

В ЗКПО няма специална разпоредба, която да изисква помощите по ПМС 151 да се признават на касова основа, поради което се прилага счетоводното третиране. Самото ПМС 151 определя за кои месеци се предоставя помощта, обвързва помощта с реално изплатени възнаграждения, не регламентира счетоводния момент на признаване, следователно се прилагат общите правила на ЗСч, Н. и ЗКПО. Съгласно горните констатации, вземайки предвид разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 4 от Закона за счетоводството, както и т. 3.1 и т. 3.2 от Н. 20, държавната помощ по ПМС 151/2020, ВЛ дава заключение, че процесната сума следва да бъде призната като приход в периода, през който са отчетени разходите за заплати, които тя компенсира, а именно през 2020г., независимо от фактическото ѝ получаване през януари 2021г. За данъчни цели, на основание чл. 18, ал. 1 и чл. 46, ал. 1 от ЗКПО, приходът се признава в същия отчетен период, в който е счетоводно отчетен, тъй като в ЗКПО не е предвидено изключение за този вид държавна помощ, поради което и *РА в тази част е незаконосъобразен и следва да се отмени.*

2. Относно направени корекции по ЗКПО за 2022г. свързани с увеличение С. със сумата 21 600 лв., неотчетени приходи от наем, за периода 01.2022-10.2022г., на осн. чл. 78 от ЗКПО.

Съдът намира правилни изводите на приходните органи, въз основа на извършения в РД, неразделна част от РА, анализ, че за периода от 01.2022г. до 10.2022г., по отношение на 12 ИА, които са отдадени под наем и реално се ползват от „Империял Туризм“ АД, по силата на договора за наем от 2017г., за което не са издавани фактури за наем и не е отчитан дължим приход, е налице хипотезата на чл. 78 от ЗКПО, съгласно която СФО, се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени в текущата година. От страна на ревизиращите органи са идентифицирани ИА, предмет на наема. Установено е, че същите са продадени на „Казино игри и иновации“ ООД, част от тях през м. 10.2022г., другата част през м. 01.2023г. За периода до продажбата на тези активи, отдадени по наем, ревизираното лице-не е издавало фактури за дължимия наем и не е осчетоводявало приходи, като същевременно е начислявало разходи и амортизации за активите. В резултат на това за 2022г., правилно и законосъобразно е начислен приход от наеми в размер на 21 600 лв. както и е увеличен С..

3/. Относно непризнаването за данъчни цели на разходите за поддръжка по фактури издадени от „Еврогеймс технолоджи“ООД, за 2022г., в размер на 17 106.91 лв., приети за документално необосновани и непризнати на осн. чл. 26, т.1 и т.2 от ЗКПО, съдът намира изводите на приходните органи за обосновани и правилни. От страна на жалбоподателя не се установи по безспорен и категоричен начин, че тези разходи са свързани само с активите, които остават при него, след като по-голямата част от ИА, за този период се ползват при режим-лизинг или под наем. Установено е, че в ревизираното лице, за процесния период, са налични: лицензи, лед дисплей-3 бр., софтуерен панел-3 бр., машини -3 бр., съгласно записаните активи. Фактурите за поддръжка са получавани текущо и са отчитани като „Разходи за материали“ и „Разходи за външни услуги“, без да може да бъде извършена индивидуализация и съпоставка, за кои активи се отнасят. Затова и е обоснован извода на ревизиращите, че тези експлоатационни разходи са

свързани са ИА, които са отдадени под наем или на лизинг и като такива не следва да се признаят за данъчни цели при ревизираното лице, поради което РА ,в тази част е законосъобразен.

По отношение на всички други оспорвания в РА, предмет на делото, съдът преди да се произнесе относно законосъобразността им намира за необходимо да посочи, че този въпрос е в пряка причинно-следствена връзка с установяването по делото на това, какъв вид е лизингът, съгласно сключените договори за лизинг, между ревизираното лице „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД-Лизингодател и „ИМПЕРИАЛ ТУРИЗЪМ“ АД-Лизингополучател. Сключени са 5 договора, съответно два от 01.09.2021, един от 15.07.2021г; един на 10.11.2022г. и договор от 02.01.2023г. , поради това и съдът дава отговор първо на този правен въпрос.

От съдържанието на процесните договори за лизинг /неоспорено от страните и съответно на заключението на ВЛ по ССЧЕ/, , се установява, че: В договора е налице изрична уговорка за придобиване на правото на собственост, като лизингополучателят придобива автоматично собствеността върху всеки игрален автомат след заплащане на съответния брой месечни лизингови вноски. Лизингополучателят поема всички съществени рискове, свързани с актива – разходи по експлоатация, поддръжка, застраховане, данъци, такси, както и риска от повреждане или погиване на лизинговите вещи. Договорът не може да бъде прекратен едностранно предсрочно, а при прекратяване по вина на лизингополучателя платените лизингови вноски не подлежат на възстановяване. При всички договори срокът на лизинга обхваща съществена част от икономическия живот на активите, като размерът на лизинговите вноски е пряко обвързан със стойността на игралните съоръжения.

Съдът, намира, че процесните договори са договори за финансов лизинг и правната квалификация на приходните органи е правилна. Това е така по следните правни съображения:

Макар по своята правна същност договорът за лизинг, уреден в глава двадесет и трета от ТЗ, да е близък по природа до наемния договор (срв. чл.342 ТЗ), той има и отлики от него, като в някои случаи същите са толкова съществени, както за целите на ЗДДС, така и за целите на счетоводството и корпоративното подоходно облагане.

Лизинговите договори с определени характеристики имат данъчно третиране, различно от това на наемните отношения и сходно с това на покупко-продажбите. Най-общо, същите се делят на два вида: Финансов лизинг и оперативен лизинг. Разграничаването между финансов лизинг и оперативен /експлоатационен/ лизинг при тяхното текущо счетоводно отразяване и периодично представяне във финансовите отчети се извършва в съответствие с принципа "предимство на съдържанието пред формата" (същност на сделката, а не форма на договора).

Лизингов договор се класифицира като финансов лизинг, когато лизингодателят прехвърля на лизингополучателя всички рискове и изгоди свързани със собствеността върху актива.

Съгласно националната нормативна уредба и счетоводното отразяване на финансовия лизинг, такъв е налице в следните хипотези:

- а) лизингодателят прехвърля на лизингополучателя собствеността върху актива към края на срока на лизинговия договор;
- б) лизингополучателят притежава опция за закупуване на актива на цена, която се очаква да бъде значително по-ниска от справедливата стойност към датата, на която опцията става изпълнима, като в началото на лизинговия договор в голяма степен е сигурно, че опцията ще бъде упражнена;
- в) срокът на лизинговия договор покрива по-голямата част от икономическия живот на

актива, дори ако правото на собственост не е прехвърлено;

г) в началото на лизинговия договор сегашната стойност на минималните лизингови плащания се равнява на справедливата стойност на наетия актив, и

д) наетите активи имат специфичен характер, като само наемателят може да ги експлоатира без извършването на съществени модификации.

Нормативните разпоредби във връзка с облагането на лизинга с данък добавена стойност се съдържат в чл. 6, ал. 2 и чл. 25, ал. 3, чл. 46, чл. 115, ал. 6, § 9 от ПЗР на Закона за данък върху добавената стойност, чл. 12, ал. 5 и чл. 13 и § 18 от ППЗДДС.

В основния момент за доставките по договори за лизинг е предвидено изрично прехвърляне на собствеността, и тяхното определяне като "доставка" за целите на облагането (чл. 6, ал. 2 от закона и тази на чл. 25, ал. 3 от ЗДДС). Следователно по договорите за финансов лизинг, в които е предвидено изрично прехвърлянето на правото на собственост, се определят еднозначно като "доставка" за целите на фактическото предоставяне на стоката, обект на договора. Като резултат на това, че данъчното събитие възниква на датата на фактическото предаване на лизинговия обект на лизингополучателя, дължимият данък следва да се начисли еднократно към началото на лизинговата сделка. Следва да се подчертае, че при това тълкуване на договори за лизинг, в които е уговорена само опция за прехвърляне на собствеността, фактическото предаване на стоката не е доставка по смисъла на закона.

Предвид сходствата и различията между договора за наем и договорите за лизинг, с оглед възникване на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя, е необходима преценка, в кои случаи договорът за лизинг следва да бъде определен като наемен договор за целите на ЗДДС.

За целите на облагане с данък върху добавената стойност в ЗДДС е направено следното разграничение на договорите за лизинг:

-договор за лизинг, в който изрично е предвидено прехвърляне правото на собственост и

-договор за лизинг, в който е уговорена само опция за прехвърляне правото на собственост (чл.6 ал.2, т.3 ЗДДС).

Има се предвид, че опцията дава право на лизингополучателя да придобие правото на собственост върху стоката след изтичане на срока на лизинга с допълнително заплащане, различно от дължимите вноски по договора съгласно чл.12 ал.5 ППЗДДС, или пък да се откаже от нея.

Разпоредбата на чл.6 ал.2, т.3 ЗДДС разглежда като доставка на стока фактическото предоставяне на стока по договор за лизинг, в който се предвижда, в нормалния ход на събитията, собствеността върху стоката да бъде прехвърлена най-късно след заплащане на последната вноска. Съгласно Международен счетоводен стандарт 17, отнасящ се до договорите за лизинг, който е възпроизведен в Регламент (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 03.11.2008г. за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент(ЕО) №1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета(ОВ L 320, с. 1), следва да се прави разлика между оперативен лизинг и финансов лизинг, като последният се отличава с това, че на лизингополучателя по същество се прехвърлят всички рискове и изгоди от собствеността. Обстоятелствата, че в края на договора е предвидено да се прехвърли собствеността или, че настоящата стойност на сбора от вноските е практически идентична с пазарната стойност на стоката, представляват заедно или поотделно критерии, позволяващи да се определи дали договорът може да се квалифицира като договор за финансов лизинг (вж. Решение по дело C-118/11 "Еон Асет Мениджмънт" ООД, т. 38).

Съгласно установената практика на СЕС "понятието за доставка на стока не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик" (вж. Решение от 08.02.1990г. по дело S. and Forwarding E. S. C-320/88, R., т.7 и Решение от 06.02.2003г. по дело A. L. H., C-185/01, R., т. 32).

Поради това в хипотезата, при която договорът за лизинг на лек автомобил предвижда в края на договора да се прехвърли собствеността на автомобила на лизингополучателя или на лизингополучателя да се предоставят присъщите за правото на собственост върху автомобила основни правомощия, а именно да му се прехвърлят по същество всички рискове и изгоди от собствеността на автомобила, и ако настоящата стойност на сбора от вноските е практически идентична на пазарната стойност на стоката, сделката

следва да се приравни на придобиването на дълготраен актив (вж. Решение по дело С-118/11 "Еон Асет Мениджмънт" ООД, т. 40).

Въз основа на това, че процесните договори за лизинг, от 01.09.2021г., 15.07.2021г., 10.11.2022г. 02.01.2023г. са договори за финансов лизинг, следва, че Лизингодателят няма право да начислява и осчетоводява разходи за амортизация и разходи за поддръжка и експлоатация на отдадените на лизинг активи, в случая ИА, поради което и С., за съответния период следва да бъде увеличен с размера на непризнатите разходи. Същевременно за издадените фактури за разходи за поддръжка, не е обосновано ползването на данъчен кредит по ЗДДС, а данъкът по ЗДДС, за лизинга, се начислява на осн. чл.6, ал.2, т.3, във вр. чл. 25, ал.2, т.3 от ЗЗД, към датата на възникване на данъчното събитие, а именно датата на реалното предаване на вещите, предмет на лизинга, каквато в процесния случай е датата на сключването на всеки от лизинговите договори.

Въз основа на посочения приложим закон, по отношение на останалите спорни установявания по РА, в оспорената му част съда прави следните правни изводи:

4/. Относно направени корекции с РА, във връзка с фактури с издател „ЕВРО Г. Т.“ в част ЗКПО за период 2021г. и 2022 г. – непризнат разход в общ размер 20 280,04лв. и в частта по ЗДДС – отказан данъчен кредит в размер на 8731,05 лв., по фактури по доставки от „Еврогеймс технолоджи“ООД, „Пулсар“ ЕООД и „Квазер“ ЕООД, обективирани по номер дата, доставчик, предмет и стойност, в Табличен вид по т. 3.2 /стр. 117-118 от РА/, както и в табличен вид по задача 2 от Заключениеето на ВЛ, за 2021 и 2022г. , както и за 2023г. по фактури издадени от доставчици: „Пулсар и „К.“, съдът намира, че изводите на приходните органи и отказаното право да признае разход по ЗКПО, и данъчен кредит по ЗДДС върху процесните фактури, е правилен законосъобразен. Процесните фактури са с предмет: доставка на стоки-резервни части за ИА и услуги по поддръжка на игрални автомати. Безспорно е установено и не е спорно между страните, че процесните фактури са издавани след сключените договор за лизинг от 01.09.2021г., като е установено, че след тази дата ИА, предмет на договорите за лизинг, са предадени и се ползват от Лизингополучателя „Империя Геймс“ ООД. По отношение на останалите налични активи при ревизираното лице, в хода на ревизията е установено и не е оспорено в хода на ревизионното производство, че са отдадени под наем и се експлоатират от трети лица-„Империал Туризм“ ЕООД, от м.06.2022г., за който има издавани фактури, но не е представен договор, от който да се установява, че разходите за поддръжка са за сметка на наемодателя. Ревизираното лице първоначално твърди, че разходите по процесните фактури са свързани с останалите при него налични активи. При извършената ССЧе, се установява, че в счетоводните регистри не е отразено извършените разходи за кои ИА се отнасят, а при направения анализ на сервисните протоколи, се установява, че не всички разходи могат да бъдат идентифицирани, доколкото не е налице информация във всички сервисни протоколи за кой ИА се отнасят. Същевременно управителят на дружеството, в представена допълнителна декларация, посочва, че всички разходи по процесните фактури са вързани с ИА, предоставени на лизинг по съществуващите договори, поради което и ВЛ посочва в заключението си, че ако се кредитира тази декларация, то всички извършени разходи, свързани с услуги по ремонт и резервни части за 2021 и 2022г. следва да се третират като свързани и осъществени във връзка с игралните автомати предоставени на лизинг, в т.ч. и за 2023г. Доколкото декларацията в случая е частен документ, тя има материална обвързваща доказателствена сила, само когато лицето от което изхожда, удостоверява с нея неизгодни за себе си факти, какъвто е настоящия случай. Това е така, защото при договора за финансов лизинг, каквито са сключените процесни договори, всички рискове и експлоатационни разходи, след предаването на активите, са за сметка на Лизингополучателя, който следва да извършва, заплаща и надлежно осчетоводява същите, какъвто в случая е „Империя Геймс“ООД, а не ревизираното лице „ГЕЙМ ИМПОРТ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД. Съгласно т. 17 от Н. 17, лизингът се класифицира като финансов, когато съществено всички рискове и изгоди, свързани със собствеността върху актива, се прехвърлят на лизингополучателя, както и всички разходи във връзка с експлоатацията. По процесните фактури, осчетоводените разходи попадат в обхвата на чл. 26, т.1 от ЗКПО, съответно чл. 70, ал.1, т.2 от ЗДДС, поради което и съдът намира че РА, е законосъобразен в тази част.

5/.Относно направени корекция на С. по ЗКПО за 2021г.

С оспорената част на РА, е Увеличен С. за 2021г., както следва: със сумата от 3173.13 лв., непризнати счетоводни разходи на основание чл. 26, т.1 от ЗКПО, по фактури изд. от „Евро Геймс Технолоджи“ ООД и „Империя Геймс“ ООД, за периода 30.09.2021-01.12.2021г; сумата от 35 579.78 лв., непризнати амортизации за периода

01.09.2021-31.12.2021г., на осн. чл. 59 от ЗКПО; увеличение със сумата от 1875396.39 лв. и намаление със сумата от 1847207.22 лв., на осн. чл. 78 от ЗКПО.

По отношение на непризнати разходи, в размер на 3173.13 лв., на основание чл. 26, т.1 от ЗКПО, съдът прави извод, че приходните органи правилно и законосъобразно след извършен анализ, не са ги признали. След 01.09.2021г., когато са отдадени на лизинг повечето ИА на ревизираното лице, е установено, че издадените фактури по предмет-разходи за поддръжка и експлоатация на ИА, не могат да се обвържат и индивидуализират по вид и размер с оставащите при ревизираното лице активи, подробно описани в РА.

По отношение на сумата от 35 579.78 лв., непризнати амортизации за периода 01.09.2021-31.12.2021г., съдът прави извод, че приходните органи правилно и законосъобразно след извършен анализ, не са ги признали. След 01.09.2021г., при сключването на договор за финансов лизинг, като каквито настоящите са квалифицирани по-горе в това решение, разходите за амортизации за активите, предмет на договора на лизинг, са за сметка и се осчетоводяват при Лизингополучателя. В този смисъл законосъобразно на осн. чл. 59 от ЗКПО същите не са признати.

По отношение на извършеното увеличение със сумата от 1875396.39 лв. и намаление със сумата от 1847207.22 лв., на осн. чл. 78 от ЗКПО, съдът намира че в тази част следва да се извърши изменение на РА.

От заключението на ВЛ по ССЧЕ, е установено, че :По счетоводни регистри на жалбоподателят продажната стойност на активите /ИА/ по трите договора за лизинг сключени през 2021г., е в размер на 1 865 679,27 лева. Отписването на игрални автомати е на стойност 1 847 207,22 лева (подробно описано в т.5.1.-2 от заключението). Формиран е финансов резултат-печалба по кредита на сметка „12221 Печалби и загуби Гейм 2021“ в размер на 18 472,05 лева. Видно от стр.54 на Ревизионния акт, финансовия резултат във връзка с продажбата на игралните автомати по сключените договори за лизинг е увеличен с сумата от 1 865 679,27 лева. На стр. 62 на Ревизионния акт, финансовия резултат във връзка с продажбата на игралните автомати по сключените договори за лизинг е намален със сумата от 1 847 207,22 лева, като не е взето предвид, че печалбата от 18 472,05 лева е намерила отражение във формиране на счетоводната печалба в Годишната данъчна декларация за 2021г. на ред 3.1.

Въз основа на тези констатации, съдът намира, че сумата, с която е намален финансовия резултат следва да се увеличи, със стойността на печалбата, която е отразена и за която данъкът е заплатен, поради което и се получава повторно облагане. Поради това, в тази част оспорения РА, следва да се измени, като на осн. чл. 78 от ЗКПО се извърши увеличение със сумата със сумата от 1875396.39 лв. и намаление със сумата от 1 892 679.27 лв.

6/. По отношение на Доначислен данък ДДС, на осн. чл. 6, ал.2м.3, вр. чл. 25, ал.2, т. 3 от ЗДДС, по сключени пет договори за лизинг с „Империял туризъм“ АД, както следва: за данъчен период м. 09.2021г.-201 222.67 лв., за данъчен период м. 09.2021-17 135.17лв, за данъчен период- м. 07.2021г.-37 253.95 лв, за данъчен период-м. 11.2022г.-49 006.74 лв., за данъчен период м. 03.2023г.-27 402.95 лв., ведно с лихвите за забава върху доначисления ДДС, в общ размер на 11 821.35 лв.:

Съдът прави извод, че в тази част оспорения РА, е законосъобразен, обоснован и съответстващ на материалния закон, поради което и жалбата следва да се остави без уважение, по следните правни съображения:

Съгласно чл. 6, ал. 2, т. 3 от ЗДДС за доставка на стока за целите на закона се смята и фактическото предоставяне на стока по договор за лизинг, в който изрично е предвидено прехвърляне на правото на собственост върху стоката. Това правило се прилага и когато в договора за лизинг е предвидена само опция за прехвърляне собствеността върху стоката и сборът от дължимите вноски по договора за лизинг, с изключение на лихвата по чл. 46, ал. 1, т. 1, е идентичен с пазарната цена на стоката към датата на предоставянето. Ако договорът за лизинг е само с опция за прехвърляне на собствеността и сборът на дължимите лизингови вноски /без лихвите не е идентичен с пазарната цена на стоката към датата на нейното фактическо предоставяне на лизингополучателя, е налице доставка на услуга, имаща за предмет наем на съответната вещ, тъй като става въпрос за предоставяне на вещ за ползване срещу възнаграждение, което не е приравнено на доставка на стока по смисъла на чл. 6, ал. 2 от ЗДДС. Текстът на чл. 6, ал. 2 от закона определя еднозначно, че за целите на облагането с ДДС прехвърлянето на собствеността върху стоката не е единственото обстоятелство, което води до доставка и до възникване на съответното данъчно събитие. При доставки по договори за лизинг, в които е изрично предвидено прехвърляне на собствеността, за доставка се приема фактическото предаване на стоката /чл. 6, ал. 2, т. 3/. Когато обект на лизингов договор с клауза за прехвърляне на собствеността е движима вещ, какъвто е процесния случай, датата на фактическото ѝ предоставяне на лизингополучателя е дата, на която възниква данъчното събитие /чл. 25, ал. 3, т. 2 от закона/ и данъкът става изискуем. Дължимият данък няма да се начислява и да се дължи разсрочено при всяка лизингова вноска, а се начислява и дължи еднократно в началото на лизинговата сделка, т. е. при предаването на вещта на лизингополучателя. Данъчната основа за начисляване на данъка се определя в съответствие с разпоредбите на чл. 26 от закона. При тази правна уредба и при наличието на договори за финансов лизинг, каквито са процесните, към датата на предаването на ИА, предмет на всеки от договорите на лизингополучателя- настъпва възниква едно данъчно събитие на датата на фактическото предоставяне на вещта, съгласно нормата на чл. 6, ал. 2, т. 3 ЗДДС.

В процесния случай е установено, че ИА, предмет на договорите за лизинг, не са напускали физически към момента на сключването им обекта на лизингополучателя, където реално се намират /във връзка с предходните договори за наем/, поради което и датата на данъчното събитие и изискуемостта на ДДС, възниква на датата на сключването на всеки един от петте договора за лизинг. Данъчната основа се определя по реда на чл. 26 от ЗДДС и в 5-дневен срок от възникването на данъчното събитие ревизираното лице е следвало да издаде фактура, съответно да начисли ДДС върху цялата стойност на доставката.

При посочената правна уредба и установеността на характера на лизинговите договори като финансов лизинг, правилно и законосъобразно ревизионните органи са начислили ДДС в пълен размер върху данъчната основа за всеки договор, като са определили ДДС, за доначисляване, като разлика от данъчната основа и сумата на реално заплатеното ДДС от ревизираното лице, по издадените фактури за лизинг. Този извод съответства и на заключението на ВЛ по приетата допълнителна ССЧЕ, съгласно която ДДС по издадените от лизингополучателя фактури е заплатено.

Въз основа на изложеното, оспорения РА, в тази част като заковосъобразен следва да се остави в сила.

По отношение на *Отказано право на данъчен кредит по ЗДДС*, в размер на 8 731.25 лв. по фактури изд. от „Евро Геймс Технолоджи“ ООД, „Пулсар“ ЕООД и „Квазер“ ЕООД, изд. през посочени дан. Периоди м. през 2021-2023г., в тази част ревизионният акт е обоснован и законосъобразен, по мотивите изложени в т. 4 по-горе и следва да се остави в сила.

Въз основа на установените факти и приложимия закон, съдът прави извод, че жалбата е частично основателна и следва да се уважи, като се отмени оспорения Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023004027-091-001/26.06.2024 г., издаден от Т. Б. Г. - орган възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, *в частта*, с която на осн. чл. 78 от ЗКПО, С. на ревизираното дружество „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], се увеличава с неотчетен приход в размер на 1812.62 лв., отчетен по

сметка 752 „Приходи за финансиране на текущата дейност“ за данъчен период- 2020 година, както и в частта, с която на осн. чл. 78 от ЗКПО, С. за 2021 е увеличен със сумата от 1875396.39 лв. и намален със сумата от 1847207.22 лв. В останалата си част, РА, в оспорената част, като правилен и законосъобразен следва да се остави в сила, а жалбата да се отхвърли като необоснована и неказана.

С оглед Закона за еврото, съдът намира за необходимо в диспозитива на решението, да посочи в евро, сумата по осъдителното определение за разноски, а сумите, предмет на оспорването, по РА, следва да се посочат в лева, с оглед датата на издаването му.

При този изход от правния спор и въз основа на направено искане, всяка от страните има право на строените разноски, съразмерно на отхвърлената, съответно уважената част от жалбата. Жалбоподателят е сторил разноски в общ размер на 956.56 евро /в т.ч. ДТ и депозит за ССЧЕ/, като по делото е налично адвокатско пълномощно, но не се установява размер на договорено възнаграждение, както и доказателства за реално заплатен такъв, поради което и такива не се кредитират. С оглед уважената част на иска, съдът определя разноски в размер на 5 евро за жалбоподателя. По отношение на искането за юрисконсултско възнаграждение от ответната страна, с оглед интереса по делото, както и като съобрази, че към датата на даване ход по настоящото дело, е в сила нормата на чл. 161 ДОПК, изм. ДВ, бр. 17 от 2026г./ ДВ, бл.17 от 13.02.2026г/, съгласно която размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя съгласно чл.37 от ЗПП, във вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в настоящата и редакция, съдът определя в размер на 300 евро. При извършеното съдебно прихващане, жалбоподателят следва да заплати разноски в размер на 295 евро в полза на ответника.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, представлявано от Б. Г. К., в качеството на управител, чрез процесуален представител АД „Бърчев и Танев“, Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023004027-091-001/26.06.2024 г., издаден от Т. Б. Г. - орган възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, в частта, с която на осн. чл. 78 от ЗКПО, счетоводния финансов резултат /С./ на се увеличава с неотчетен приход в размер на 1812.62 лв., отчетен по сметка 752 „Приходи за финансиране на текущата дейност“ за данъчен период- 2020 година и в частта, с която на осн. чл. 78 от ЗКПО, С. за 2021 е увеличен със сумата от 1875396.39 лв. и намален със сумата от 1847207.22 лв., като *незаконосъобразен*.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, представлявано от Б. Г. К., в качеството на управител, чрез процесуален представител АД „Бърчев и Танев“, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221023004027-091-001/26.06.2024 г., издаден от Т. Б. Г. - орган възложил ревизията и Е. К. Д. - ръководител на ревизията, в останалата оспорена част: По ЗКПО: *Увеличението на С. за 2021г.* със: сумата от 3173.13 лв., непризнати счетоводни разходи на основание чл. 26, т.1 от ЗКПО, по фактури изд. от „Евро Геймс Технолоджи“ ООД и „Империа Геймс“ ООД, за периода 30.09.2021-01.12.2021г; сумата от 35 579.78 лв., непризнати амортизации за периода 01.09.2021-31.12.2021г; *Увеличението на С. за 2022г.* със: сумата от 17 106.91 лв., непризнати счетоводни разходи на основание чл. 26, т.1 от ЗКПО, по фактури изд. от „Евро Геймс Технолоджи“ ООД, за периода от 01.01.2022-31.12.2022г; на осн. чл. 78 от ЗКПО, сумата от 21 600 лв., неотчетени приходи от наем, за периода 01.2022-10.2022г; По ЗДДС: *Доначислен данък ДДС*, на осн. чл. 6, ал.2т.3, вр. чл. 25, ал.2, т. 3 от ЗДДС, по сключени пет договори за лизинг с „Империал туризъм“ АД, както следва: за данъчен период м. 09.2021г.-201 222.67 лв., за данъчен период м. 09.2021-17 135.17лв, за данъчен период- м. 07.2021г.-37 253.95 лв, за данъчен период-м. 11.2022г.-49 006.74 лв., за данъчен период м. 03.2023г.-27 402.95 лв., ведно с лихвите за забава върху доначисления ДДС, в общ

размер на 11 821.35 лв; *Отказано право на данъчен кредит по ЗДДС*, в размер на 8 731.25 лв. по фактури изд. от „Евро Геймс Технолоджи“ ООД, „Пулсар“ ЕООД и „Квазер“ ЕООД, за данъчни периоди: м. 11.2021, м. 12.2021, м. 06.2022, м. 07.2022, м. 08.2022, м. 10.2022, м. 11.2022, м.12. 2022, м.02.2023, м. 03.2023, м. 04. 2023, м. 05.2023, *като недоказана и неоснователна*.

ОСЪЖДА „ГЕЙМ ИМПОРТ ЕНД ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, представлявано от Б. Г. К., *да заплати* на Национална агенция по приходите, Дирекция "ОДОП" -С. при ЦУ на НАП, юрисконсултско възнаграждение в размер на 295 евро /двеста деветдесет и пет евро/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния Административен Съд на Р България в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: